

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egy hóra 1 „ — „
Egyes szám ára 4 kr.

Felolós szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond,**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:
Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többzori hirdetések alkuzorint jutányos áron szelátnak fel. Bélyeg-díj minden külön beáratásért 30 kr.

Fokról-fokra.

Debreczen, decz. 4.

(R. A) A képviselőház tegnapi ülésén a kormányelnök megint olyan botrányos nyilatkozatokat tett, melyek újabb bizonyítékokat szolgáltatnak arra, hogy mennyire igazunk van nekünk akkor, midőn minden alkalmat megragadunk, hogy felrázzuk a szunyádó közvéleményt álmából s felserkentsük a nemzeti öntudatot, melynek már fel kell elvégre is támadni, hogy elsöpörje ezt a kormányt, mely szégyent szégyenre, gyalázatra gyalázatot hoz a nemzetre.

Ugy látszik, mintha mély álmát aludná a nemzeti öntudat, melyet ugy erőszakosan altattak el. midőn az agyonzaklatott s a száradok viharában kimerült nemzetet csalárd módon, álomporral altatták el, oly czélből, hogy tőle elrabolják még azt a kevés jogot is, melyet addig az utonálló politikát követő Ausztria sem mert bántani.

El sem sorolhatnók egyhamar mindama sérelmeket, melyeket rajtunk követtek el a kiegyezés óta, de a milyen botrányos, orczapirító eljárást tanusít velünk szemben a bécsi udvar bohóca, Bánffy, ez már egy kissé több a soknál.

Mikor tetteit bírálgtjuk, nyilatkozatait olvassuk, önkénytelenül azon kérdést tesszük fel magunkban, hogy vajjon rendes észjárásu ember-e a miniszterelnök s nem hibbant-e meg az agyveleje a súlyos kormánygondok közepette?

Vagy talán csak szimuláns s hóbortjaival a nemzet szánalmára, elnézésére aspirál?

Akárhogy álljon is a dolog, annyi bizonyos, hogy a kormányelnöki székben továbbra nem maradhat olyan ember, ki vagy korlátoltsága folytán, vagy készakarva, lépten-nyomon sértegeti ugy a törvényt, mint a nemzetet s nyakrafőre követi el büntetlenül a visszaélések egész halmazát.

A régebbi dolgait nem bántjuk, most csak a képviselőház tegnapi ülésén tett nyilatkozataival akarunk foglalkozni, hogy bebizonyítsuk fontebbi állításainkat.

Thaly Kálmán, városunk országgyűlési képviselője a tegnapi ülésen több képviselőtársával kérdőre vonta Bánffyt, hogy vajjon az új országház előcsarnokában, hol Magyarország királyainak szobrai állítják fel, ott lesz-e II. József császáré, ki tudvalevőleg nem volt hazánknak koronázott királya.

A kérdésre amilyen nyiltan feltette azt Thaly Kálmán, nyilt határozott feleletet kellett volna adni a kormányelnöknek, s a válasz nem hangozhatott volna

másképpen, mint hogy a nevezett osztrák császár soha sem volt magyar király, mivel annak sem Magyarország, sem a magyar történelem el nem ismerte s el sem ismerheti, tehát szobra sem állhat ott, az új parlamenti épület előcsarnokában. De hegyan is lehetne az hogy egy olyan absolutistikus uralkodónak a szobra, amilyen II. József volt, ki Magyarországot sohasem ismerte el, helyet bitoroljon a magyar királyok szobrai között?

És mit felelt Bánffy a kérdésre?

Azt mondta, hogy addig nem nyilatkozhatik, míg az új országház építéséről szóló jelentést kézhez nem kapja.

Hogy mi köze az építésről szóló jelentésnek II. József szobrához, azt csak Bánffy tudja. Mindazonáltal sejtjük, hogy II. József császár szobrát, ha erőszakosan is, felállítják. Persze ez éppen olyan igazságos Bánffy előtt, mint hogy az első magyar miniszterelnök arczképét meg ne festesse, vagy ha meg is festeti, ne helyezze a jogosan megillető helyére, nehogy szemet szurjon a »rebellis« Battyány arczképe.

De menjünk tovább.

A Bach-Schmerling korszak nyugalmazott közegei a hasznos szolgálatokért (!) a magyar kormány csalárdsága folytán nagy nyugdíjat huznak, míg a vitéz honvédek nyomorognak.

Axentie Szevér, a hazaáruló, ki oláh hordáival a magyar asszonyok és gyermekek véreben tüszög gázolt és virágzó városokat, falvakat perzseltetett fel, hasznos szolgálataiért (!) nyugdíjat húz (másutt akasztófát kapott volna) — míg az aradi 13 vértanu egyikének, Lahner Györgynek özvegye éhezik.

Lukács Gyula e tételnél bátorodott kérdőre vonni a miniszterelnököt, s megkérdezte, hogy mennyi nyugdíjat kap Axentie, a hazaáruló és mennyit a vértanu özvegye?

Csakugyan érdekes volna megtudni, hogy mennyi különbség van a vértanúság és a hazaárulás díja között?

S mit felelt erre Bánffy?

Csak azt, hogy a discretio tartja vissza attól, hogy a nyugdíjakról nyilatkozzék.

Értjük mi jól azt a discretiót, s elszörnyedve kérdjük, hogy hova sülyedt ez az ember, ki arczpirulás nélkül, bünének teljes tudatában így mer beszélni a parlament előtt, melynek számadással tartozik.

Hát nincs már egy mákszemnyi szegényérzete sem ennek az embernek,

hogy ennyire le tudta alacsonyítani magát és azon méltóságot, melyet visel?

Nincs, nincs. . .

És abból a pártból, mely ennek a kormánynak mindent megszavaz, kihalt már a becsületérzés utolsó szikrája is? Vagy annyira el van fásulva már, hogy nem bír egy csöpp akaraterővel sem, s nem is akar érezni többé?

Ugy van.

A szabadelvű pártnak már nincsen ereje, de megvan még a többsége, melynek azonban hiányzik erkölcsi sulya. Nem elegendnek vitába az ellenzékkel, mert érzik tehetetlenségüket, s tudják, hogy az egyszerű tagadással ugy sem mennek sokra.

Csak még szavazni járnak.

Igy sülyedt a Tisza által létrehozott szabadelvű párt fokról-fokra.

A hol most van, az az utolsó fok; ennél mélyebbre már nem juthat.

El kell sülyednie a bünök posványában, de el kell sülyednie annak a 67-es alapnak is, a melyen áll Nincs továbbra létjogosultsága sem az egyiknek, sem a másiknak.

Midőn a kormánypárt erkölcsi sülyedését, széttzüllését látjuk, megalégedéssel tekintünk vissza a negyedszázados küzdelemre, melyért jutalmunk a függetlenségi eszmék diadala leszen!

A képviselőház mai ülése. A budgetnek a horvát-szlavon beligazgatás tételénél tegnap hosszabb beszéd kíséretében hat. javaslatot nyújtott be H o d o s s y Imre. A tételt ma tovább tárgyalta a Ház; a függetlenségi párt részéről T h a l y Kálmán beszélt. A honvéd segélyezés ügyében K o s s u t h Ferencz, a rendelkezési alapnál pedig E ö t v ö s Károly fog felszólalni. A kormánypárt ugy látszik, megnémult, s nem igen akar közülök egyik sem szólásra jelentkezni; nem mernek válasszolni az ellenzék hatalmas vádbeszédeire.

Zászlósértés következményei. Folnegovics tartománygyűlési képviselő lapja, a Hrvatska megszűnt, helyette a »Hrvatska Domovina« czimmel új lap jelenik meg, mint a Folnegovics-frakciónak közlönye. A községtanács ülésén megint szóba kerültek a zágrábi királynapok Majtanics ellenzéki községtanácsos interpellálta meg Mosinszky polgármestert, hogy miért utasította vissza azt az interpellációt, a melyet a diadalkapura tüzött magyar zászló miatt intéztek hozzá. A polgármester azt válaszolta, hogy az interpelláció nem tartozik a községi ügyekhez s így a községtanács elé sem való. A tartománygyűlés különben is eléggé foglalkozott az ügygyel.

Az új török főkonzul. A török főkonzulok, mindig népszerű alakjai voltak a budapesti tár-

saságnak s a török-magyar barátság velük szemben különös szimpáthiában nyilvánult a magyarok részéről. A török konzulok egytől egyig nehéz szívvel váltak meg Budapesttől mert itt létük alatt egészen hozzászoktak a mi viszonyainkhoz, megtanulták nyelvünket s valósággal elragadta őket rohanos fejlődésünk. Most újból változás történt a budapesti főkonzulátusnál, Asszim bejt athéni főkonzulá neveztek ki. Törökországot 1888 december 11-ke óta képviselte Magyarországon s ez idő alatt minden, elkövetett, hogy erősítse itt a török-magyar barátságot. A társaságnak, mint elődei ő is kedvelt tagja volt s távozása alkalmával többször mondogatta, hogy időnként meglátogatja Budapestet. Az ezredéves kiállításra eljött hozzánk, hiszen szeme előtt történtek meg az előkészületek s nagy lelkesedéssel vágyik rá, hogy megláthassa azt. A kiállításon utódja Luffy bej fojja képviselői Törökországot.

Az új főkonzul nem új ember előttünk és örömmel értesülünk kinevezéséről, mert alkonzuli működése alatt már is feltűnt rokonszenves egyéniségével, a magyarok iránt tanúsított lelkesedéssel. Luffy bej 1884-ik július 3-ától 1886-ik április 27-éig volt tagja a budapesti török főkonzulátusnak. Innen Bakaresibe ment, hol követsegi titkár volt, majd két évvel később Cetinyébe neveztek ki követsegi első titkárnak. Később Liverpoolban és Barcelonában működött, mint konzul. Luffy bej most harminczhat esztendő. Alakja igénytelen, de modora tanúságot tesz európai műveltségéről. Kinevezetését, melyet táviratban közölték vele, leginkább annak a körülménynek köszönheti, hogy budapesti tartózkodása alatt nagyon megszerette a magyarokat.

A képviselőház igazságügyi bizottsága ma délután 5 órakor folytatta az új bűnvádi eljárásról szóló törvényjavaslat tárgyalást. A bizottság Chorin Ferencz előadása alapján a 26. §-től kezdődőleg tovább tárgyalta a törvényjavaslatot, melyen csak apróbb módosításokat eszközölt.

A főrendiház bizottságai: 51. A főrendiház állandó igazoló bizottsága holnap

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

A szittyá-vér.

— Előszó az Almanachhoz.

Ira: Mikszáth Kálmán.

A képviselők kétségen kívül gentleman emberek. Külsőleg, a szalmájukra nézve, majd mind jól fest, a magra nézve . . . no ott lehetne kifogást tenni, de (az ördög akar párbajt) nem teszek semmi kifogást, inkább ráhagyom, hogy többnyire okos emberek.

Különösen jó és derék ember volt köztük Zalay István. Tipegő járásu, lassu beszédű, lassu mozdalatu, tömzsi ur. A szive puha volt, mint egy galamb szive, a jelleme hófehér volt, mint egy galamb tolla (t. i. egy fehér galamb.) Szerette az öregét mindenki, bizonyosan még Hentaller barátom is, daczára, hogy egy könyvet irván (mintegy nyolcz év előtt) a mamelukokról, Zalayról is megeresztett benne egy árnyképet, — melyben származására valló gondör fürteire és hajlott orrára tett félremagyarázhatlan czélzásokat. Egyéb rosztat a szegény Pistáról nem is igen lehetett mondani.

Hanem iszen elég volt az; a képviselők összesugtak elképedve a folyosón.

— Olvastad, mit ír Hentaller Zalayról?

— Hogyne? De hát igaz lehet-e?

Legtöbben vallat vontak.

délelőtt ülést tart; ugyanekkor ülésezik a közlekedési és a közgazdasági bizottság is.

Veres-kereszt egyesület választmányi ülése.

(Saját tudósítónktól.)

Debreczen, december 4.

Tegnap délután három órakor a város-haza nagy termében a »Veres-kereszt egyesület« debreczeni fiókja választmányi ülést tartott. Elnökök: Váradi Szabó Jánosné urnő nyug. udvari tanácsosné, és Simonffy Imre kir. tan. polgármester.

Jelenvoltak: Veressné Szathmáry Teréz urnő, az egyesület alelnöke, Zádor Lajos, Körner Adolf, Márk Endre, Koszorus Lajos, Görgey Vincze m. kir. honvédezzredes, Miskolczi Jenő és Dalmi Kálmán.

Simonffy Imre a gyűlést megnyitván, jelenti első sorban a választmányiak, hogy a f. évi májushó 27-én tartott országos gyűlésre a kiküldött három tagu bizottság nem mehetett fel, mindazonáltal a központ által kiadott évkönyv szerint az országos gyűlésen mint jelenvoltak szerepeltek. Ő ugyanis nem mehetett, mert nem engedte — a polgármester, ugyanazon nap lévén a kerületi tornaverseny Debreczenben.

— Ilyen az a közügy — jegyzi meg vaski, nagyot sóhajtvá.

Dobiaczky Sándor üzletvezető urat pedig Galicziába kommandirozták ugyanakkor, folytatja továbbá Simonffy első előterjesztését.

A választmány a megváltozhatlan beleugodott.

Jelenti továbbá az elnök, hogy ugy a központ, valamint az »Erzsébet« kórház felszólították az elnökséget, hogy a budapesti hat hónapig tartandó tanfolyamra ápolónöket ajánljanak. Az elnökség ezt kozhurré tette annak idejében, de senkisémet jelentkezett.

Elnök betérjeszti továbbá a központ által évenként rendszeren kiadni szokott »Évkönyv«-et, továbbá Dr. Takács Endre »Erzsébet« kórházi főorvos haláláról szóló értesítést. Egy fontos eseményről is tett előterjesztést. A temesvári hadtestparancsnokságtól ugyanis a múlt nyaron egy százados, kivel ki szemlélték a mozgósítás esetén igénybe veendő beteg ápoló és a sebesültek elhelyezésére szükséges helyeket. A hadtestparancsnokság tudni kívánta továbbá a Veres-kereszt-egyesület debreczeni fiókja felszerelésének minőségét

— Ki tudja? Ma már senkiről se biztos az ember.

— Borzasztó, ha igaz.

— A haja csakugyan göndör.

— Az orra csakugyan hajlott.

A politika se ront meg mindenkit. Vannak itt is jó lelkek, a kik védelmére keltek.

— Ejh, lehetetlen ennyire csalódní egy emberben!

Honnan, honnan nem, maga Zalay is megszimatothattott valamit s azt kérdezte tőlem este a vacsornáál.

— Olvastad a Hentaller könyvét?

— Olvastam.

— Ugy-e én is benne vagyok?

— Igen.

— Ugy-e engem is leránt?

— Körülbelül.

— Mit ír rólam?

Eszembe jutott a göndör fűrtökre való hivatkozás, resteltem elrontani az estét.

— Nem emlékszem.

— Látom az arcodon, hogy tudod — szólt idegesen, tekintetét édesen rám szögezve.

Zavarba jöttem, látta, hogy csakugyan tudok valamit, kért, mondjam meg, de én most már állhatatosan megmaradtam a hallgatásnál. Ez még csak ingerelte. Elkomorodott, lehorgasztotta a fejét: rettenetes lehet a czikk, gondolta, hogy nem akarom elmondani.

is, a melyeket ő — az elnök — tudomására juttatott is. Egyszersmind értesítette őket arról is, hogy háboru esetén, 2. rendes ápolóra, azokhoz pedig 8 segítőre lenne a fióknak szüksége, kiknek azonban az élelmexési szükségletét a fiók-egyesület tartozik fedezni.

— Akkor a nőknek meggyűl a bajuk — fordul a hölgyek felé a bajusz alatt mosolyogva Simonffy.

— Ah! nem lesz a háboruból mostanában semmi, tiltakoztak a nők szeretetre méltóan.

— Azt voltaképen nem lehet tudni, volt a polgármester bajjólátu válasza.

Zádor Lajos indítványára Koszorus Lajos vál. tag a hírlapokban, a »Debreczen« hasábjain, igyekezett propagandát csinálni és nagy buzgalmat fejtett ki a tagok gyűjtésében is, a választmány elismerését és köszönetét fejezi ki.

Koszorus Lajos megköszöni a választmányiak reá nézve szerfólott megtisztelő határozatát és kijelenti, hogy ezen szép elismerés csak buzdítani fogja őt a további működésre.

Zádor Lajos pénztárnok — eseteli továbbá azon részvételemet, melylyel az egyesület iránt a nagyközönség viselkedik. Jelenti, hogy a fióknak van 144 rendes, 49 (20 frtos), 89 (10 frtos) pártoló, összesen tehát 282 tagja, holott 3 év előtt a tagok száma az 500-at meghaladta. A vidék nem pártolja, s immár Kassa, Zombor, Szabadka, mind elhagyta a debr. fiók egy etet. Ezt a részvételemet annak tulajdonítja, hogy a mint a 6 kötelező év lejár, a tagok évről-évre csökkennek, s tagdíjakat nem fizetik rendszeren.

Váradi Szabó Jánosné jelenti, hogy Simonffy Imre kir. tan. polgármesternek okt. 12-én tartott 20 éves polgármesteri jubileumán a veres-kereszt egyesület debr. fiókja tisztelettelig tiszteltet nála s az üdvözítő beszédet Balogh Ferencz tartotta. (Éljenzés)

Az elnökség eme előterjesztését a választmány örvédesen veszi tudomásul és ezt a mai ülésről szóló jegyzőkönyv első conjaul veszik fel.

Görgey ezredes indítványozza, hogy a m. kir. honvédség 3-ik gyalogezredének tisztikara közzül azokra, kik időközben áthelyeztetnek, ne legyen kötelező a hatévi tagság.

Zádor Lajos felszólalása ntan a választmány az indítványt elfogadja.

Görgey Vincze indítványozza továbbá, hogy hivassannak fel ugy a cs. és kir. 39-ik gyalogezreg, mint a helyben állomásozó huszárezred parancsnokságai az egyesületbe való belépésre.

Végre rimánkodásra fogta a dolgot, nem fog tudni aludni egész éjjel, ha meg nem tudja. A pajtások is közbe léptek, hogy ne kinozzam, mert a bizonytalanság halálos méreg. Pista négy pezsőt ajánlott fel a komániának, ha beszélék — a komániák tehát követelte, hogy beszéljék.

De az én lelke csak nem vitt rá. Kevély, rátartó embernek ösmertem, tudtam, hogy végtelenül dühbe hozza a fától lerántása a család eredetéről. A milyen vérmes ember, még a guta is megütheti, kivált ha igaz a dolog (én igaznak sejttem). Nem, egy szót se szölok, ha nyársba huznak se.

Nem is szöltam, ugy váltunk el éjfélkor.

— Nem vagy jó emberem — mondá, majd kis vártatva hozzátette elérzékenyüve. Mit vétettem én az embereknek? Tudod valamí bünömet?

— Nem.

— És még s bántanának! sóhajtott fel.

Másnap reggel a ház folyosóján láttam viszont. Ott üldögélt szegény öreg Pistánk, a maga borászati emberei Gróf Andrássy Manó és Vadnay Károly között, szomorúan, mint egy beteg medve.

Ujra megfogott, ujra vallatni kezdett.

— Nem mondd meg?

— Nem.

— Látod, egész éjjel be nem hunytam a

A választmány az indítványt egyhangúlag elfogadja, s megbizta az elnökséget, hogy ilyeu irádban intézkedjék.

Elhatározták ezután, hogy bátorítva azon sikerek által, melyeket az egylet múlt évi báljai által elérték, ez idén is rendeznek egy sima bált a Bika disztermében, melynek napjaul a jövő évi február 8-át tűzték ki.

A nőosztályt megbizták az elite-bál rendezésével s mellé nagyobb agitatio kifejtése czéljából a rendezésbe a jogász gazdász ifjuságot és a tisztikart is bevonják.

Görgey szerint a beléptidijak igen drágák.

Az elite-bál szerint az elite-bál jellegét elvesztené akkor ha a belépti díjak olcsóbbak lennének.

Miután az ellentétek kiegyenlítették és a tárgysorozatot kimerítették, a gyűlés 4 órakor veget ért.

A jegyzőkönyv hitelesítésével Koszorus Lajos és Körner Adolfot bizták meg.

— e.

Irodalom és művészet.

— **Mikszáth** *Almanach*-ja Ravasz egy könyv: kalendáriumnak állítja magát — naptár van is benne — pedig jó elbeszélések bőséges gyűjteménye és egy népszerű valalat, az egyetemes regénytár karácsonyi kötete. Evről evre így csapóik be a kalendárium vártó nagy magyar olvasó közönség és evről evre mind nagyobb az Almanach kelete, igaz, hogy tartalma is mindegyre javul. A most megjelent 1896-ra szólót is Mikszáth Kálmán vezeti be, egy igen eredeti, kedves előzóval, a mely egyszersmind briliáns kis novella is, a teljes naptári rész és az előző után következnek a friss novellák. Az új fődésur Tóth Bélától. Vidám és fantasztikus dolog, pompásan elbeszelve. Csupa elevenség az egész; Tóth Béa nem irt még ilyent ebben a könyvnyed genében. A Beniczky né Bajza Lenke érzelmes novellája: *«Poezis és Próza»* legalább is érdekes. Szép mintaszerű elbeszélés a Barsony István: *«Minta-ferje»*, Tömörkény István *«Csapásos»* nagy és különös talentum bizonyítéká. Tömörkény új ember és új hang a magyar irodalomban, gyönyörűen kezdte a paraszt studium fejeivel, ha úgy folytatja, mint folytatja, mint a *«Csapásos»*-ban, igen előkelő író lesz. Tutsék Anna *«Este van»*-ja gyöngéd és mély történet. Gardonyi Géza éltképe: festő a falun — teli de teli van a legfrappansabb megfigyelésekkel. Pointeje az egyszerű életképből meglátó novelát csinál. Kö-

bor Tamás *«Egy szegény fiu meg egy szegény leány»* történetét mondja el megszokott ügyességével és ritkn műnyoddal. Az almanach legvirtuosabb elbeszélése *«A segédjeyzó regénye»* melyet Herczeg Ferencz irt. Benedik Elek *«Számvetésben»* című tárczanovellája a jeles elbeszélő egyik legkorrektebb munkája. Szomaházy István *«Tamás regénye»* csupa ötlet. Murai Károly gazdag, humoros vénája és friss elbeszélő képessége jó sujtre talált az *«Aggodalmas napokban»*. Pekár Gyula *«Gardista kapitánya»* az erőteljes, bátor író minden erényében bővelkedik. Mikszáth *«Nagy kutya a viczebiró»* című klasszikus elbeszéléssel végződik az Almanach, a mely Singer és Wolfner kiadása és az ára vászonkötésben 1 frt. Még csak annyit, hogy a Mikszáth Almanachjának felét a Magyar Hírlap munkatársai irták és hogy az egész könyv friss, nincsen benne csak egy dolgozat, a mely már előbb hírlapban megjelent.

MILLENNIUM.

Királyisátor. A kiállítás ünnepélyes megnyitása a kiállítási korzó kellő közepére van tervezve, — a korzó pavillonja erie a czétra díszes királyi sátorra lesz alakítva. A kiállítási igazgatóság több elsőrendű építést kért föl e napokban, hogy a ritka alkalomhoz méltó királyi sátor terveit készítsék el.

A német császárkiállítása. Már megemlítettük, hogy Vilmos német császár a magyar kormány kérésére elrendelte, hogy berlini királyi Zeughaus híres gyűjteményéből több Magyarországból való, történelmi becsü és emlékü műkincset küldjenek Budapestre, az ezredéves kiállításra. Most utjabban azt jelentik a porosz fővárosból, hogy a kiállításra kerülő tárgyakat, amelyek a Zeughaus keleti gyűjteményéből valók, már kiválogatták, s valószínűleg még ebben a hónapban udvari tisztviselők és furirok felügyelete alatt utnak indítják Budapestre. A kincseket érő gyűjteményben vannak: három török lófarkas zászló, a melyeket 1686-ban zsákmányoltak Budavára visszavételekor, továbbá egy buzogány faragott karmolból és jaszpiszból, amely 1700-ból való, és számos fgyver, pánczél, zászló. A legerdekesebb és legbecsesebb Bátorfy István erdélyi fejedelem és lengyel király egyik diszkardja. A gyönyörű fegyver markolata és kosara szinezüsből való, s arannyal díszített. A markolatnak a kezbe kerülő részén halbör van. A penge is arannyal van díszítve,

s aranyból való rajta a gazdájának képmása is, a alatta ez a felírás:

Stephanus Balthori
Re. Poloniae
1579.

Báthori Istvánnak egy másik, orosz gyűjteményben levő kardját is meg akarták szerezni a kiállítás számára, de ezt a tulajdonos nem akarja kiállítani.

A kiállítási katalógus szerkesztői. A kiállítási igazgatóság a jelenkori, főcsoport katalógusa bevezető és általános részének szerkesztésével Ráth Károlyt, a ke-resk. muzeum igazgatóját és Mudrony Somat az orsz. iparegyesület igazgatóját bizta meg. A katalógus tárgyi részének szerkesztői teendőt Micsék Endre a kiállítási igazgatósághoz beosztott miniszteri s. titkár vezeti, aki egyszersmind a katalógus számára beérkezett anyag feldolgozására szervezett irodai osztálynak a főnöke.

A vasutikonferencia elhalasztása. Holnapra volt összehíva az összes kontinentális vasutak konferenciája a millenniumi ünnepek látogatottságának emelése érdekében. Mivel azonban a legközelebbi napokban a németországi vasutagazgatóságoknak egy egészen más természetű országos nagygyűlésök van s így a budapesti konferencián nem vehettek volna részt, a későbbi összehívott budapesti tanácskozást e hónap 18-ára halasztották el. Az elhalasztásról az érdekelteket természetesen táviratilag értesítették.

„Nők az egyetemen.”

— — — mert elvész a nép, mely tudomány nélkül való.

Nem felhet ettől a magyarr, mert isten jó voltából lesz e hazában tudomány elég, ha majd az asszonyok is tudósok lesznek.

Üdvözlöm a czilinder kalapos doktor kisasszonyokat. Üdvözlöm a szazadot, mely a polgári házasságot, recepciót, meg azt a minisztert szülte, aki az alma-mater kapuit kinyitotta a szépnem előtt.

Előre hölgyeim!

Jarultatok a katedra elé. A bakfis cserélje fel a kötőtűt a latin grammatikával.

A szakácsné savanyit ugat. A fenköltlelkű kisasszony pedig ragozva a hichehocot tanul szorgalmasan, mert ha elbukik a vizsgán, a m a m a n e m e r e s z t i e l a m a j a l i s r a .

Közoktatásunk a fejlődésnek legmagasabb

— Mit? Te még most sem olvastad, te még most sem vetted meg a könyvet?

— Nem — hörögte szomoruan, tompa hangon.

— Hát miért nem vetted meg?

— Nem tudom — felelte megzavarodva, bizonyos fatalizmussal. — Csak nem vettem meg.

— No én tudom — mondám megkönynyebült lelekkel — és most, már közlöm is veled a czikk tartalmát, mert látom, hogy nem igaz. Úgy vagy feltüntetve, kedves Pistám, mintha zsidó származásu volnál de . . .

Nyugtalanul mozdult meg székén, a réműlet tükröződék nagy diószin szemkarikám

— De, föl se vedd, kérlek alássan, hiszen bebizonyítottad a könyv meg nem vételével, hogy ereidben valódi szittya vér foly.

Eddig az én történetem, a szittya-vérről, melynek kétségkívül sok hibája van, éles is, sós is; a kékje tulságosan kék, — mint egy ököllet ütött folt, a papiros tulságosan vörös, mint egy kakas taréj, hamar felforr, hamar lehül — de mégis csak a mi verünk, száz elágazásu picziny erekben, magyar érzésű szívet hajtó, mégis csak a mi édes verünk, jobb mint a másé; szomorú tudni róla, hogy azóta is fogy, egyre fogy, csataink sincsenek már, mégis fogy.

A könyvek pedig még se fognak.

szememet, úgy bántott, de úgy bántott (hangja tompa volt és fátyolozott). étvágyam sincs, a szívár se esik jól. Olyan bolond, érzékeny szívem van és még sem mond meg . . .

Már szinte levett a lábamról, haboztam vergődtem, megmondjam, ne mondjam, de csak jobb mégis kitérni, ha lehet (lutheranus embernek pedig mindig lehet, külön es e van az ilyenhez.)

— Hát mért, nem veszed meg a könyvet?

Felesillant erre a szeme, mintha hirtelen valami csodálatos világosságot gyujtott volna fel a fejében ez a mondat.

— Az igaz — felelte bizonyos megnyugvással. — No már ez igaz . . . Hiszen persze . . . És, hogy az a könyv? . . .

— Egy forint.

— Bizonyosan tudod, hogy egy forint?

— Bizonyosan.

— És hol lehet megkapni?

— Minden könyvkereskedésben.

— Mindenikben? Megállj csak! Azt mondod mindenikben. — Hát jól van Kálmán. De meg ne csalj Kálmán.

Meg voltam győződve, hogy rossz napja lesz. Megveszi a könyvet (nem szeretnék annak a könyvnek lenni, mert azt bizonyosan a földhöz paskolja) s egész nap fül-dül — jó lesz ma az öreget kikerülni.

Nem mentem hát a rendes vacsorázó

tanyára, a helyett benéztem este a színházba s képzelhetik csodálkozom, a mint őt is ott látom előttem ülni egyik jól öltözködött választójával. Epen egy Schakespeare-darabot adtak, nem emlékszem már melyiket, gondolom a Szentivánéji álmot.

— Sületlenség — mondá Zalay felhangosan.

— Hogy mondhatz kérlek olyat — reagált a választó, odabökte a szinlap közepébe, a hol a szerző neve szokott lenni. — Nem látod, hogy a Schakespeare alkotása?

— Mit banom én? Még se szép.

— De Schakespeare . . .

— Az mindegy — pattant fel Pistám. — A patkányt maga az uristen teremtetted, még se szép.

Felkaczagtam erre az argumentumra. Rám ösmert a nevetésemről, megfordult.

— Ej ni, hat itt vagy?

— Itt.

Felhőbe borult a homloka s megránczodék, a nyaka téglavörös lett. Keleties lomhasággal föemelkedett helyéről, átűt a mellettem levő üres szőlőbe s átfogta gyöngéden hízkelkédn a nyakamat.

— Ha Istent ösmersz, mondd meg már, mi van ebben a könyvben rólam.

Ránéztem, csodálkoztam.

Ekkora flegmaról s könyviszonyról nem volt fogalmam.

kakasülőjén áll. »Nők az egyetemen!« Ez a mi kulturánknak hármaskorona. Igaz ugyan, hogy van a mi közoktatásunknak egy kis fogyatkozása némely tekintetben. Például a tanítók éheznek, másutt nincs is tanító és a gyermekek felnőnek boldog tudatlanságban, — oláhjaink nem tudnak magyarul, de ez mind csekélység.

Fő-dolog, hogy a leányok tudják, ki volt Radamanthysz és mikor született Thalesz? Ne busuljunk hát azon, hogy kulturánknak likas a bugyogója, mert a mi fő, ott van a korona a fején és ha a mi kulturánk hasonlatos a tökéletlen lepényhez, melynek a teje szépen sült, feneke pedig szalonnás, ne busuljunk ezen se, mert jobb úgy, mintha sehogysem volna.

Már ezután bizony megváltozik a dolog sora. Nem elég, hogy a leány szép s gazdag legyen, diploma is kell neki, mert »Turi vásár sátor nélkül, mit ér a leány diploma nélkül?«

Igy énekeljük ezt ezután. Az énekesről jut eszembe, hogy a népdalok is át fognak alakulni a megváltozott körülményekhez képest. A Csicsóné nótára igen alkalomszerű lesz ez a szöveg:

A Csicsóné doktor jurisz
Bolond a ki téstát gyur is.
Csicsóné, galambom!

Csicsónénak három lánya,
Tinktúrát főz patikába.

Az érettségit tett maturot kisasszonyok kik az egyetemre utaznak, ezt a nótát fogják énekelni a robogó vonaton:

Zsindelyezik az egyetem tetejét,
Mind el viszik a leányok elejét.
Marad otthon kettő-három nyomorult
Vasfázékra még az ég is behorult.

A szerelmes udvarló pedig a következő nótával tartóztatja őket vissza:

Ne menj rózsám egyetemre,
Gyöngye vagy még a betűre.
Ha elrontod gyöngye szemed,
Horvátod a pápaszemet.

Ha pedig az egyetemi polgár belebolondul a sárgaczipós egyetemi-polgárnőbe, bizonyos, hogy ezt a nótát dalolja:

Ezt az egyetemet járom én,
Ezt a barna kislányt várom én.
Ez a barna kis lány philolog,
Az én szívem érte sanyarog.

A többi nóták szövegei is nagy változáson mennek keresztül. Az iszákos férj vigan danol a kocsmában, mert hát:

Azért csillag, hogy ragyogjon,
Azért asszony, hogy — — tanuljon.
Azért került e világra,
Hogy keressen az urára, Urára.

Lám-lám, én istenkém, mi lesz most már az én kedves bodros hajú ideálomból? Elvegyem-e őt? Még érettségi bizonyítványai sincsenek. Igaz, hogy pompás kis gazdasszony és kedvemre tudja sütni a sertés kármónádlit, de mit ér ez, ha a Homéroszi nyelvjárását nem ösméri s még azt sem tudja, hogy mi fan terem a Determiánus nevező.

Költők, piktorok és szobrászok, ne úgy ábrázoljátok a ti eszményképeket, mint eddig, rózsás ajakkal és mosolygó szemekkel, nem virágot tépve a zöld mezőn, sem ábrándozva hulló levelek között, mert a dologtalanság ideje lejárt. Költők és művészek! ábrázoljátok a ti ideálokat ezvikkereböléseknél, kezében ne virág, hanem bonczkés legyen.

Isten veled frou-frous lányka, már én ezen-tul ilyen diplomás ideál előtt fogok letérdepelni s félénken rebegem neki:

— Petronella nagysám! ah bájos dok-tornő, imádlak!

Persze ő ezen vallomás felett megütök-zik s kérdi:

— Megörült ön?

— Igen, igen Petronella, én örültem szeretlek! Erre Petronella képmhez mázolja pe-csésés diplomáját és így szól:

— Uram, én sebész és szülésznő vagyok, ime az oklevél, elmeogyászattal nem foglal-kozom, azért hát csak huss a lipótmezőre.

Pozeidon.

Az anyakönyvi hivatalból.

(Házassági bejelentések decz 4.)

Hartstein József és Lichtstein Luiza.

(Házasságkötésé decz 4.)

Mészáros Lajos és Kecskeméti Zsuzsanna.

Csányi István és Bertalan Zsuzsanna.

Nyilas János és Erdős Mária.

Genesi András és Mezei Lidia.

Szűcs Péter és özv. Lámfalusi Mihályné.

Bujdosó József és Nagy Eszter.

Kovács Gábor és Baranyi Julianna.

Varga János és Sipos Julianna.

Roikovics Ferenc és Juratovics Karolina.

(Születtek decz 3.)

Gombácsi György (Irma ref.)

Klár Vince (Lajos izr.)

Erdei György (Zsuzsanna ref.)

Balogh Ferenc (Anna kath.)

Tóth Sándor (József ref.)

(Elhalálozások 1895. decz. 3-án.)

Farkas Mária (ref. 2 hó. béhurut.)

Fridvalszky Rezső (kath. 23 n. göröcsök)

Hariszka László (g. k. 1 hó. göröcsök.)

Szikszai Julianna (ref. 60 é. szervi szivhaj.)

Gáll János (ref. 4 é. huykő.)

Rozsik Lajos (ref. 4 hó. torokgyík.)

Juhász Mihály Barna (ref. 1 n. velesz. gy.)

Csiszár Erzsébet (ref. 15 n. göröcsök.)

Sipos Róza (10 hó. ref. belh.)

A ki a »Debreczen«-re 1896. ja-nuár elsejétől új előfizetőül már most jelentkezik, f. évi decz. ha-vában ingyen kapja lapunkat.

Ujdonságok.

* **Tanácsülés** Ma délelőtt 9 órakor a városháza nagytermében Vértessy István főjegyző elnöklété alatt tanácsülés volt, melyen folyó ügyek nyertek elintézt.

— **A magyar önálló hitelszövetkezetek országos kongresszusára**, mely 8-án lesz Budapesten, a debreczeni kölesönös segélyező egyesület Zádor Lajos, Király Ferencz, dr. Szántó Sámuel és Vadon Sándor igazgatókat küldi ki.

* **Felülvizsgálat.** E hó 7-én, reggel kilencz órakor, a »Kossuth« laktanyában, gróf D e g e n f e l d József főispán elnöklété alatt tartandó katonai felülvizsgálatra eddig négy bejelentés történt és pedig kettő a közös hadsereg, kettő pedig a honvédség részéről. Valószínű azonban, hogy még több előállítás is lesz.

A bejelentési hivatali ügyforgalma. A bejelentési hivatal ügyforgalmáról és tevékenységéről szóló kimutatást már elkészítette Szombathy János segédhivatali főnök. E szerint a múlt hónapban 8660 be- és kijelentést intézett el a hivatal. Munkakönyv kiadott 62, ideiglenes igazolvány pedig 4 drb.

A debreczeni kereskedelmi és iparkamara újra alakítást rendező központi bizottság ma délután ülést tart, a melyen kitüzi a régi és az új kamara tagjainak közös gyűlését, ahol a régi tisztikar leköszön és az új tisztikar elfoglalja helyét. Mint értesülünk, e közös gyűlés idejét december hó 11-ére szándékoznak kitüztetni.

* **A kis szórakozott.** K i s s Lajos nőruha kereskedésében vásárolt tegnap d. u. F a g y a l Józsefné. Vett már egy velez kendőt, s venni akart még egy posztó kendőt is. Amde arra már nem volt pénze. Sokan voltak az üzletben, így azt hitte, nem veszik

észre, ha egy posztó kendőt a vásárolt velez-zel együtt szütyője mélyére sülleszt. Azonban egy konfidens inas meglátta e cselekményt és nagy vácsett csapott. Az asszonyt aztán felkísérték a II. ker. kapitánysághoz, hol azt mondá mentésül, hogy ő szórakozott. De különben is neki nem kell senki rongyos kendője, jelentette ki nagy büszkén Fagyalné asszonyom. Van nekem otthon kendőm annyi, hogy magának a boltjában sohse lesz annyi, folytatja tovább méltatlankodva. Hát járja ez az embert egy kis szórakozottsággért így meghurcolni? Beszélte volna Fagyalné asszonyom még sokat, csak lett volna a ki higgye. A kis szórakozottat a rendőrség megbünteti.

* **Debreczeni telepedők.** Egyre nő városunk lakosságának száma, A múlt hónapban 42 egyén köteleztetett telepedésre városunkban.

* **Hamis bukás.** Ács Mihály szatmári lakos és vásározó szabóiparos, nem nagyjövendelmű keresete m lett kapzsi módon akart hamarosan vagyonra szert tenni, és divatos módon megbukott. Nagy naivságában úgy gondolkodott, hogy ilyen formán mintegy hatezer forintba menő adóságát is megszabadul, mert fizetés-képtelenségét jelentve, hitelezőt nem fogja tudni kielégíteni. Számításával azonban rajra vesztett, mert a jó hiszemű hitelezőt megkorsosítani szándékozó szabó ma már le van tartóztatva. Egyik fő hitelezője: Biedermann E. és fia debreczeni posztó nagykereskedő czég bünvádi feljelentést tett a spekuláns szabó ellen, kit aztán a Szatmár-nemzeti kir. törvényték vizsgálóbírója letartóztatott azonnal.

* **Dankó Pista Nagyváradon** Nem terem a réten annyi rózsza, mint a hány szép lány, szép asszony, deli legény dalolja a nótá-király D a n k ó Pista dalait. Künn a mezőn barázdáról, barázdára repül az édes, reménytelakasztó nóta és ellopja a faradtságot a nehéz munkában görnyedő emberektől. És belopód-zik a leányálmok közzé, mikor finom, fehér kezek nyomán fakad a zongora billentyűin. — Hegedű, ha sirja, nincs az a bezárult szív, a melyből könnyet ki ne csalna. Pénteken Nagyváradra megy Dankó Pista kitünően szervezett társulatával s néhány hétig számúzve lesz onnan a kurta rokokó orfeum-muzsa. Nagyváradról valószínűleg Debreczenbe jön.

* **Hűtlen hetes.** Szilágyi Gábor a Gerébi J. Fülöp né fűszerkereskedésében mint hetes szolgált, tegnap az üzletből 20 kiló sré-tet ellopott s előbb Mendelovitsnál, majd Tóth Gyula vaskereskedő üzletében akart a lopott sréten tudni. Gerébi segédei azonban már előzőleg intézkedtek, hogy bárki jelentkezik a 2 zsákban levő sréttel, úgy értesítsék őket. Így történt aztán, hogy Tóth Gyula üzletében elfogták a segédek saját heteseket. A tolvaj hetes a II. ker. kapitányságnál tagadta, hogy ő lopta volna a sréteket, de a tények ellene bizonyították Gerébi üzletében utána néznek, — hogy nem lopott-e még több holmit Szilágyi. A hűtlen szolgát a kir. ügyészség börtönébe vitték át, melyhez az ügyet is áttették.

* **Érdekes jogi kérdés.** Egy gyapju oláh ember ellopta a szomszédjának a nyolc libáját és mint saját tulajdonát eladta azokat József főherczeg tisztjének. D u s Jenő gyanutlanul megvette a négy libát rendes árban. Ekkor az előbbi tulajdonos megtudva a dolgot, így szólt a tolvajhoz: te haszontalan ember, hát nem szégyenled magad, hogy engem is meglóptál, én feljelentelek, ha vissza nem loptad a libámat. A tolvaj megjéjt, éjnek idején belopód-zott a Dus Jenő udvarába és visszalopta a négy libát. Kérdés: büntethető-e mint felbújtó a libák előző tulajdonosa?

* **Helyreigazítás.** Lapunk nov. 30-iki számában A r a n y o s György szocialista ve-zérről az a hír jelent meg, mintha őt a kir. ügyészség letartóztatva volna. Mint nevezett Aranyos Györgynek szerkesztőségünkhöz inté-zett sorából és egyéb forrásokból is meggyőződöttünk, az a hírünk nem felelt meg az igazságnak, a mit ezennel a legőszintébb sajnálkozásunk kifejezése mellett helyre igazítottunk. Aranyos ma is szabad lábán van. Tudósítónk eljárása azonban teljesen jóhiszemű volt s hibája csak az, hogy hitt annak a felhivatalos

forrasnak, a honnan közleményét vette, s a melynek közlésétől a jövőben őrizkedni fog lapunk.

* **A Zion zászlóbizottság** által e hó 25-én a Frohner szálloda éttermében rendezendő hal-estélyen a bizottság kellemes meglepetésül a készitendő zászló színes festésű tervrajzát az estén közszemlére kiteszi. Az estély iránt nagy érdeklődés mutatkozik már is, amennyiben több mint száz teríték van eddig jegyezve.

* **Szarvas Gsbor emléksobrara** az ev. ref. főiskolai főgymnasium önképzőköre a főgymnasiumi ifjuság körében gyűjtést rendezett, a melyről az önképzőkör alótirt elnöke a következőkben számol be: I. A főgymnasium VIII. osztályából adakoztak: Szilágyi Sándor 50 kr, Reisinger Gyula 25 kr, Helmbacher Miklós, Nagy Árpád 30—30 kr, Nagy Gyula, Neufeld Hugó 20—20 kr, Gulyás János 5 kr, Madarassy Gyula 10 kr, Busa Lóránt 50 kr, Szűts Gedeon 50 kr, N. N. 04 kr, Berényi Béla 10 kr, N. N. 10 kr, Osváth Ferencz 50 kr, X. 10 kr, N. N., Pályi Pál, N. N. 20—20 kr, N. N. 25 kr, B. S. 10 kr, Medve Miklós 50 kr, Fisch Jenő 20 kr, Geiger József 20 kr, összesen 5 frt 59 kr. II. A főgymnasium VII-ik osztályából Farkas Imre 40 kr, Szabó Agoston 10 kr, Zádor Ernő 20 kr, Szigethi Ferencz 10 kr, összeg 80 kr. III. A főgymnasium VI-ik osztályából: Incédy Márton 05 kr, Herdlicka Ernő 10 kr, Jona Kálmán 10 kr, Ujfalussy Géza 25 kr, Csánki Dezső 10 kr, Gévay Béla 20 kr, Klein Soma 20 kr, Kardos Endre, Ale-sius Arnold, Kovács András 05—05 kr, Gö-dényi Zoltán 20 kr, Naszády Péter 10 kr, Skrovina Ottó 05 kr, összesen 1 frt 50 kr. IV. A főgymnasium V-ik osztályából. Antal Endre 10 kr, Aranyi Adorján 10 kr, Bai Kálmán 20 kr, Balogh Ernő 10 kr, Balogh Ferencz 05 kr, Barna László 03 kr, Baum Endre 20 kr, Benke Ferencz 06 kr, Barta István 03 kr, Bot-tos Ödön 10 kr, Bonczos László 10 kr, Buda-házy Jenő 20 kr, Bugyi László 03 kr, Bundi Péter 02 kr, Dienes Kálmán 20 kr, Diószegi Károly 05 kr, Dóczy Jenő 20 kr, Fábiny István 10 kr, Fehér Miklós 10 kr, Fenyődy József 03 kr, Füzessy Géza 04 kr, Hajdu Béla 20 kr, Helmbacher Ödön 10 kr, Holländer György 20 kr, Hornyák Ernő 05 kr, Horváth Márton 05 kr, Kánya Sándor 03 kr, Kerekes Gyula 05 kr, Kerekes Zoltán 10 kr, Kerékgyártó László 06 kr, Kiss Jenő 10 kr, Majtényi Mik-lós 10 kr, Márton Ferencz 03 kr, Márton Jenő 10 kr, Medgyesi Ferencz 10 kr, Minczer Antal 05 kr, Moga Lajos 20 kr, Nagy Jenő 05 kr, Nagy Márton 03 kr, Nagy Sándor 10 kr, Orosz Béla 20 kr, Papp Gusztáv 05 kr, Perczel Ist-ván 10 kr, Puskás György 10 kr, Rác Lajos 20 kr, Rigó László 02 kr, Spál Béla 05 kr, Szabó Kálmán 05 kr, Szakáll Béla 03 kr, Szatmári Zoltán 10 kr, Szilágyi Imre 15 kr, Szilágyi Lajos 10 kr, Szűcs Sándor 05 kr, Tóth Gy. 03 kr, Tóth I. 05 kr, Tóth Ist. 10 kr, a Tóth János, b. Tóth János 10—10 kr, Tóth Lajos 05 kr, Tomka Viktor 03 kr, Zuh Sándor 05 kr, Jankovits Sándor, Jóna János 10—10 kr, a Varga Lajos, b. Varga Lajos 05—05 kr, Vass Jenő 20 kr, Végh József 05 kr, Walter Elek 10 kr., összesen 6 frt 18 kr. Végösszeg 14 frt 07 kr, Debreczen 1895. decz. 3. Osváth Ferencz önképzőköri elnök.

* **Szegény ember vagyona.** A me-zőgazdasági statisztika összeírása alkalmával történt. Az urak a czegléd-utcán serényen ir-gatták, hogy ki nek mije van, a mikor be-lépett egy úrvárosi polgár.

— Hogy hívják? — kérdezték tőle.
— Fazekas Józsefnek.
— Mennyi földje van?
— Talán úgy hat mérő.
— Maga munkálja?
— Én bizony, de rendszeren is fizetem utánna az arendát.
Hát nem a magáé?
— De nem ám! Ugy arendáltam Weisz Miksa urtól.
— Magának mije van?
— Feleségem, gyermekeim, mindnyájunk-nak két karunk.
— Mégis csak van valamije?
— Van adókönyvem, váltóm, sógorom

pam, azoknak is vannak adókönyveik, váltóik és gyerekeik. Hát így éldegélünk, kérem alássan.

* **Blondin házassága.** A világ leghíresebb kötéltánczosáról, Blondinról egy idő óta csak annyit tudott a világ, hogy London mellett levő pompás villájában, az ugynevezett »Niagara háza«-ban pihen babérjain. A dussgazdag kötéltánczos, ki egykor a Niagara feleit vég-zett vakmerő mutatványaival bámulatba ejtette a világot, már nagyon öreg ember. Eddig le-gény életet élt s mikor kérdezték tőle, hogy miért nem házasodik meg, mindig azt felelte: — Nincs hozzá bátorságom. A Niagara felett tánczoltam valaha s egy hajszálam sem görbült meg a felelemtől, de a házasságtól re-megek.

Az ember azonban idők múltán megvál-tozik s Blondinnak is megjött végre a bátor-sága a házassághoz — öregkorára is, a híres akrobata örök hűségét esküdött egy fiatal, széke hajú, angol missnek.

* **Póstai reformok.** A kereskedelmi mi-niszter egész sor reformot szándékozik a pó-stai kezelésben meghonosítani. Az első ilyen újítás, a mely a kereskedőket bizonyára na-gyon meg fogja örvendeztetni az, hogy a fő-városba érkező küldeményeknek a lehető leg-nagyobb gyorsasággal leendő kézbesítése cél-jából az összes vonalakra külön tisztviselők utaznak, a kik visszatértükben az átvett összes küldeményeket kerületek és levélhordók szer-int úgy rendezik, hogy azokat beérkezésük után azonnal kézbesíthessék. A második reform már nem fog a közönségnek nagy örömet okozni. Azt tervezik ugyanis, hogy azokért a postai csomagokért, a melyeket a czimzettek bizonyos határidőn belül át nem vesznek, ugyanugy, mint a vasuti küldeményeknél, fe-kbert fognak követelni. A harmadik reform inkább a postások belügye; a miniszter ugyan-is a levélhordó-sztrájkjából arra az ötletre jött, hogy a mozgópostai szolgálókat, a mely eddig Budapesten volt koncentrálvá, a mozgóposták vidéki végállomásába helyez-i át, mialatt újabb sztrájk esetén az együttes akciót megakadályozza.

* **Tóbiás szomjas.** A miklós-utcában nagy esendület volt az egyik kis korcsma előtt melyben napszámosok szoktak megfordulni és a melyben éjjelente nem nagyon bizalomkeltő alakok szoktak kurjongatni a kis cigánybunda notája mellett. Férfiak, asszonyok és nagy számmal iskolás gyermekek tolongtak ott.

Egyik sem tudta, mi történt, egyik a má-siktól kérdezősködött, de azért rendületlenül kitarított valamennyi. Az embertömeg egyre nőtt, már-már az egész utcában megakadt a közlekedés, mikor megjelent a csend öre.

A löszörforgó ide-oda hajlandozott, amint utat szorított magának a sűrű tömegben, hogy megtudja a csendület okát és helyreállítsa a rendet. És ekkor az összetorlódtott embergyü-rűn kívül állók is megláthatták a »különös« esetet. Egy nagyon ingadozó polgártárs tett kétségbeesett erőlködéseket, hogy bejuthasson a korcsmába, de a szándékában megakadályoz-ta öt egy markos asszony, nyilván a felesége.

— Korán kezdte a vasárnapi pihenőt! Egész délelőtt benn ültél a korcsmában, úgy hogy most már a lábodon sem tudsz állani. Gyere haza!

— Nem megyek, nem lehet! — dadogta a megintrepellált. Tudod asszony, hogy a te Tóbiásod szomjas és ha szomjas, hát innia kell!

Ez a megdönthetetlen logika hangos ka-czajt keltett s még a máskülönbben komoly rendőr is elmosolyodott. De csakhamar vissza-nyerte komolyságát és karon fogta a minden áron a korcsmába menni akarót.

— Jöjjön hozzánk aludni, ha kialudta magát, haza mehet!

Ugy, ugy, biztos ur, csak vigye be a ha-szontalant!

Ah mentek tiz lépésnyire, Tóbiás ur le-kapta a fejéről sapkáját és messzire elhajította. Természetesen meg kellett állni a meoetnek addig, míg el nem hozták a deklivens sapká-ját, a ki nagy nevetéssel hirdette egyre:

— Tóbiás szomjas, Tóbiás inni akar.

De ezután már hiába agált a jókedvű

atyafi, a rendőr egyik kezével a karját fogta, a másikkal a sapkát vitte és így mentek nagy csapat kíséretében a rendőrséghez. Már be-záródott mögötte a kapitányság épületének ka-puja, a mikor még mindig kilehetett hallani a becsipett ember hangos monológizálását. És az u'czán, mely olyan érzékeny minden iránt, a mi történik, még sokáig lehetett hallani, amint pajtásai kiáltozták: »Tóbiás szomjas!«

* **Két tanuló** felvétetik Gyenes Lajos üzletében.

Táviratok, Országgyűlés.

— Távirati tudósításunk. —

Budapest, decz. 4.

Ülés kezdete délelőtt tíz órakor.

Elnök: Szilágyi Dezső.

Napirend előtt elnök betérjesztette a hor-vát képviselők mentelmi ügyét s csak azután folytatták a tegnapi félbemaradt vitát.

Thaly Kálmán városunk I-ső kerületé-nek képviselője a függetlenségi párt megbízásából, fejtegette a horvát-szlavon költségvetés eleni állaspontját.

Történelmi alapon bebizonyította, hogy Horvátország sohasem volt külön állam, s bárha sok jogot kapott tőlünk és sok jöete-ményben részesült, mégis hátatlan velünk szemben. Kérdést intéz Josipovich Imre horvát-szlavon miniszterhez, hogy mennyiben igaz Czrnkovich Miklós horvát tar-tománygyűlési képviselőnek ama vádja, mely szerint Khuen-Hedervary horvát bán azelőtt unionista volt, most pedig oppor-tunista lett?

Josipovich Imre horvát-szlavon miniszter azt feleli, hogy Czrnkovich vádja alávaló ráfogás, mivel a horvát bán és a magyar kormány között sohasem volt elte-rés. Szerinte a zágrábi diákot(?) csak a parlamentben fújták fel s ezzel tették elbiza-kodottakká a diákokat.

Szederkényi Nándor és Josi-povich Géza személyes kérdésben szóla-ltak fel.

Josipovich kijelentette, hogy soha-sem volt Strossmayer-párti.

Kovács József a zágrábi munkások érdekében szólt fel.

Gyurkovich a horvát-magyar tes-tvérséget hangsúlyozta.

Perczel Dezső belügyminiszter Ap-onyi Albert azon interpellációjára felelt, mely-et a nógrád megyei tisztújításnál történt visszaelesek ügyében és a főispán információja alapján Apponyi összes vádjait, bárha Ap-ponyi az ellenzék zajos tetszés nyilvánításai köz-ben adatokat olvasott fel, tagadásba vette.

— Ne hallgassuk a minisztert, kiáltották ingerülten a baloldali padsorokból.

A többség Perczel választát megis tudomásul vette.

Ezután Serbán Miklós és Sima Ferencz terjesztettek be interpellációkat.

A képviselőház mai ülésén még U-gron Gábor felszólalása után Bánffy Dezső miniszterelnök javaslatára elhatározták, hogy a holnapi ülésen az indemity — tör-vény — javaslatot fogják tárgyalni, s csak en-nek letárgyalása után folytatják a költségvetés részletes tárgyalását s ezután azt is elbata-rozták, hogy a képviselőház január 9-ig tartja karácsonyi szünétét.

Ülés vége délután fél 3 órakor.

Perczel miniszter vád alatt.

Budapest, decz. 4. (A »Debreczen« eredeti távirata.) A királyi ügyészség Perczel Dezső belügyminiszter és Andránszky Gábor br. ellen is-meretes párbaj ügyökből kifolyólag a bu-dapesti büntetőtörvényszékhez vádindít-ványt nyújtott be és a törvényszék he-lyet adott a királyi ügyészség indítvá-nyának. A királyi ügyészség correct el-járása általános méltánylásra talál.

MUTATÓ TÁBLA.

Szerkesztéségi hivatalos órák: d. e. 9—12-ig d. u. 2—5-ig.

Kiadóhivatali hivatalos órák: d. e. 7—12-ig d. u. 2—8 óráig.

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6—7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3—6 óráig.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11—12 óráig.

Muzeum, a kollegiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10—12-ig.

A Gőzezy-egyesület „Othona” keresk. akadémia patájában

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőtt:

Hétfőn) 11—12 óráig.

Csütörtökön)

Kedden)

Szerdán) 9—11 óráig.

Pénteken)

Szombaton)

Délután:

Minden hétköznap) 2—5 óráig.

Vasárnap délelőtt) 9—12 óráig.

December 5. A városi földek bérbeadása árverés után.

December 5. Csokonai-ünnepély a főiskolai énekteremben.

December 7. A debreczeni zenede és Fröbel gyermekkerület táncestélye az „Arany Bika” disztermében.

December 8. Hirlapírók kongresszusa Budapesten az „Othona” kör helyiségében.

December 9. Megyei közigazgatási bizottsági ülés.

December 11. Városi bizottsági tagok választása.

December 12. Megyei rendes közgyűlés, vármegyeház nagy termében.

December 15. A „Zion” debreczeni betegsegélyező egyesületi hállestélye.

December 15. A köztgyesítő egyesület közgyűlése.

Január 18. A debreczeni ácsifuság táncvigalma a Margit fürdő nagytermében.

December 20. Nyírvideki vízlecsapoló társulat közgyűlése a városháza nagytanácstermében.

Január 22. A droceni timáriuság táncvigalma a „Korona” vendéglőben.

Január 25. A Polgári-kör bálja az „Arany Bika” disztermében.

December 23. Hajdúvármegye tisztújító közgyűlése.

December 26. A debreczeni munkás dalgyűlet dalstélye a „Korona” vendéglőben.

December 26. A debreczeni iparos ifjuság önképző egyesületének bálja a „Bika”-szálló disztermében.

December 31. A városi levéltárnoki állásra hirdetett pályázat lejárt.

December 31. A „Zion”, debreczeni betegsegélyező egyesület Sylvester-estélye.

Január 18. A debreczeni jótékony nőegylet karton-bálja.

Február 8. A vereskereszt egyesület debreczeni fiókjának bálja az Arany-Bika szálló disztermében.

A debreczeni kir. járásbírósg szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz **kedden és pénteken** d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden **szerdán**.

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A kir. tábl hivatalos órák: a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12-ig, d. u. 2—6 óráig tartanak. — Az iktató-kiadó-hivatal és az irattár a feleknek felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt: **Felülvizsgálat-tanács** szóbeli tárgyalásai szerdán, vagy ha szerda ünnepre esik, csütörtökön tartatnak meg. Jegyzőiroda a Podmaniczky házban d. e. 9—11 s d. u. 2—4; egyzöi iroda vezetője az iratokat d. e. 9 és d. u. 4 veszi át.

Törvényszék.

A mező-csáthi rablógyilkosság. Egy éve annak, hogy Petus Samuel mező-csáthi kocsis, ingerült állapotban lévén, mint miskolczi tudósítónk írja — baltájával agyon ütötte saját gazdájának fe eségét és ennek kis

gyermekét, a bosszút libegő brutalismus még ezzel nem érte be, s agyon ütötte saját testvérét is. E többszörös rablógyilkosság miatt Petus Samuel a miskolczi tszék annak idején élethossziglan tartó fegyházbüntetéssel sújtotta. A kir. tábla helybenhagyó ítélete után a kuria e napokban foglalkozott ez ügyvel s mindkét bíróság ítéletét helyben hagyta (V. D.)

Tőzsde.

Budapesti gabonátőzsde.

— Érk. d. e. 10 ó. 35. p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	688—89.
Uj buza őszre 1896.	7.18—20.
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.20—22.
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.08—10.
Uj tengeri május—jun.-ra	4.48—49.

Bécsi gabonátőzsde.

— Érkezett d. e. 11 óra 20 p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	—
Tavaszi » márcz.—apr.-re	7.23—25.
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.62—64
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.46—48
Tengeri máj-jun.-ra	4.76—78

CSARNOK.

Álom.

Irtá: **KALOESA RÓZA.**
(Folytatás és vége.)

— Hiszen vissza jövök tavasszal.

— Dehogyan tetszik visszajönni, tessék itt maradni köztünk a télen; kezdte rá Mariska is. . . Aztán, ha az asszonyosság elmegy, a tanító ur sem jön el többet, tevé hozzá hullan.

— Igaz, a korai plántákról is kell még gondoskodnunk, mondám én.

— Te szik látni! kiáltá fel örömmel a leány.

Engedtem a szives marasztásnak, hiszen munkásságomat némi siker követ'e már eddig is. Lassuk hát tovább.

Hosszúkás virágcserepeket rendeltem a falusi fazekasnál. Hiszen nem volt módunkban, egyelőre, sem kis teli melegházat csinálni, habár volt trágya elég; — hagyjuk ezt későbbre, sem pedig meleg agyát nem készíthettünk, nem akartam kockáztatni a kert jövedelmét előleges nagyobb kiadásokkal, hadd lássa a falu népe, hogy igazán hoz jövedelmet a kerti munka.

Ezekbe a hosszúkás cserepekbe aztán kifogyhatatlan kosaramból veteményeztünk kel-, vörös és fejes káposztát, kalarábot korait, későit: paradicsomot, paprikát.

— Egy kis virágot is, hízlekedék Mariska.

— Legyen, tehát virágot is.

— Sokat, mondja a leány neki batorodva engedékenységgem fölött.

— Minek volna az, duruzsolt anyja, mirevaló volna az a hiábavalóság?

— Mert a kert nem szép virág nélkül. szökött bele az ép érkező tanító.

— Legyen hát virág plánta is És adtam különféle egyszerű és könnyen ápolható virágmagvakat. El tudták már vetni.

Lassankint megjött a tavasz és mi ropant lelkesedéssel veteményeztünk, öntöztünk, gyomláltunk. De a tanító ur tullelt rajtunk. Hiába, az a sok gyermekhez hangyamunkát végzet. Neki sokkal szebb hónapos retkei voltak, mint nekünk és korábban. Minden jó és szorgalmas gyermek, tehát mindazok, kiket a tanító ur érdemesnek tartott arra, hogy az ő kerjében vel munkálkodjék, a termésből egyenlő részt vitt haza szüleinek és a pompás, nagy fejes saláta nem egy esaládnak jóízű vacsorá-

ját képezte. Borbélyék már rég megkapják napszámuikat a kert jövedelméből. Mert a korai hónapos retke, a spenót, sóska, zöldborsó, bab, üveghalrabab, sárgarépa pompásan jövedelmeztek.

A tanító a felburjáuzott, száraz gaz között meglelte az én általam azelőtt oltott és elcsenevészedett rózsákat és gondos ápolás alá vette; a cserepekben nevelgetet virágokat, meg köréjük ültette csinos alaku ágyakba.

Egy szép juniusi délután Borbélyeknél voltam. vasárnap volt éppen, kimentünk a kertbe ezuttal nem dolgozni, hanem gyönyörködni a bőterméssel biztató veteményes táblákon, a szépen rendezett s tisztán tartott kerten, a mikor Mariska egyszerre csak megszólal.

— Ha ön asszonyom, elkísérne bennünket, szeretnénk megnézni a tanító ur kertjét, úgy haljuk, hogy a falu népe csodájára jár.

— Igaz, pár nap óta nem voltam ott, pedig most a termékenyítő meleg eső után csakugyan szép lehet.

Elmentünk.

Magamat is meglepett az a nagy változás, mely a kerten észlelhető volt az esős napok után. A falu népének örege ifja odasereglett. De volt is miért! Az évekig pihent föld, jól megmunkálva, paradicsomná alakult át. Hetnyolczadrész hasznát hozó és gazdag aratással biztató veteménynyel volt tele. De az az egynyolczad! Telisteli vívalával, rezedával és mindenféle más virágokkal, melyeknek magvait én adtam volt. Középen nagy kerek agyban ott trónolt a virágok kiralyaője, a rózsaszázféle alakban és változatban. Volt már udvartartása: a virágok alattvalói: a hasznos vetemények.

Kimondhatatlan lelki gyönyörrel szemlétem.

— Jaj be szép! hangzott mindenfelől, az odasereglett falusiak ajakáról.

— Drága, jó asszonyom, vett körül most a jó falusi nép. Segítsen, tanítson bennünket is, hogy ilyen szép és sok hasznát hozó kertekké váljanak e mi pusztá udvaraink.

— Oh, nálamnál százsorta jobban megtanítja önöket minden szükségere ez a derék fiatal ember, mondám, az ifju tanítóra mutatva, ki rám mosolygott.

... mosolyról ráismertem.

A rózsatünder volt, ki megmutatta nekem, mily csekély eszközökkel mennyire viheti az ember, csak akarnia kell; de igaz, hogy kell hozzá egy kis józan ész, meg egy kis költészet.

Szólni akartam, megkérdezni a rózsatündert, hogy haragszik-e még reám, de . . . fölébredtem.

(Vége.)

Debreczeni városi színház.

Idény bérlet. 57. Páratlan bérlet 57.

Csütörtök, 1895. decz. 5-én.

KISHERCZEG.

Operette 3 felvonásban. Irták: **Halevy** és **Meilhac**. Fordította: **Rákossy Jenő**.

(Rendező: **Kremer**.)

SZEMÉLYEK:

Parthene herczeg	Pajor Emilia.
Monlandri	Haday S.
Trimusz	ifj. Németh.
Döszatölanszak, igazgatónő	Locsarekné.
Herczegné	Galyassy P.
Rozsa)	Bárdos S.
Hanri) apródok	Nádassyné.
Ganton)	Csepreghy J.
Helén)	Borcsainé.
Bosztomér) kisasszonyok	Kovács I.
Samp'atre)	E. Össné.
Tanítónő	Takácsné.
Bernard, szolga	Takács József.

Idő: a 18-dik század eleje.

Pénteken, 1895. Decz 6-án bérlet szünetben.

Leszállított helyárakkal:

ARANYEMBER.

Dráma 5 felvonásban.

N y i l t t é r.

Med. univ.

dr. SICHERMANN ADOLF

FOGORVOS.

Rendel: délelőtt 9—12.
délután 2—6.

lakása Kossuth-u. 2152. Kardos-ház

12432—1985.

Árverési hirdetés.

H.-V.-Pércs község érdekében közhírré tétetik, hogy nevezett község tulajdonát képező, Szt.-György-Ábrány község határához tartozó »Nagy Fülöp« elnevezésű puszta északi részén f. évi május és június havában letarolt 60 hold területen termelt fiatal cserfáról lebántott cserkéreg, a mely a pusztán 17 nagy csomóban van összerakva, s hozzávetőleg mintegy 2100 mmászt tesz, az 1895. é. decz. hó 6-ik napján, d. e. 10 ó. Hajdúvármegye alispáni hivatalában zárt ajánlati verseny tárgyalás után eladatni fog.

Az ajánlatok tehát Hajdúvármegye alispáni hivatalába 1895. é. decz. hó 6-ik napjának d. e. 9 órájáig lesznek beadandók 500 frt bánatpénz, vagy ezen összegnek megfelelő óvadékképes érték-papír melléklete mellett.

Az ajánlatnak magában kell foglalni azt, hogy ajánlattevő az eladás tárgyát képező cserkéregt s a részleges feltételeket ismeri, azt elfogadja; a cserkéreg mmászájáért megajánlott összeget, mint egységárt kiírni betűvel és szóval, végül az ajánlattevő nevét és lakását.

Ezen feltételnek meg nem felelő vagy elkésetten beadott, ugy szintén utóajánlat elfogadhatni és figyelembe vétetni nem fog.

A részleges feltételek H.-V.-Pércs község házánál és Hajdúvármegye alispáni hivatalánál megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, 1895. é. nov. 25-én.

Rázsó Gyula
kir. tan. alispán.

Köhögés,

elnyálkásodás és rekedtség ellen
igen jó házi szer a **Réthy-féle**

pemetefű-czukorka,

mely a köhögést csillapítja és a
nyálkát feloldja.

Kellemes íze folytán a gyermekek is
szívesen veszik.

Egy doboz ára 30 kr.

Kapható:

Debreczenben: Füleki Pál, Rothschnek V
Emil, Tamássy Béla és Tóth Béla.

Hajdú-Bö-sörményben: Nagy Sándor és
Schnek József.

Sámsouban: S. Pataky Árpád gyógyszerész
uraknál.

Tessék megnézni

raktáramat, válasszon a tulhalmozott árucikkekből: mindenemü chifont, asztalterítők, asztal-garnitúrák, függönyök, szőnyegek, nagy téli posztó kendők, férfi posztó és börcsizmák, gyermek lakcsizmák, és czipők, női bőr- és posztó-czipők, rövid-, szövött és játékaruk, tajtékpipák és szivar-szipkák, carton-, glott és selyem esernyőket

megtetszik látni,

hogy **alkalmasabb karácsonyi ajándékot** keresve sem talál, mert a városházát, a hol üzlethelyiségem van, építeni fogják, míg óriási raktáram tart

minden cikk

felette olcsón megszerezhető.

Schönberger Vilmos

a városháza alatt.

Adler Jakabné mosó és tisztító müintézete**DEBRECZEN,**

Felvételi üzlet főpiacz, Szotyori Nagy Károly-féle ház, a Kere-kedelmi Akadémia mellett.

Szíves tudomására hozom a n. é. közönségnek, hogy helybén, a Kereskedelmi Akadémia mellett, Szotyori Nagy Károly ur házában

mosó és tisztító müintézetet

nyitottam.

A fővárosban ezen szakmát huzamosabb ideig tanultam, valamint személyzetem is a fővárosi elsőrangú mosó és tisztító intézetekből hozattam s csakis szakavatott munkaerőkkel dolgozom.

Müintézetemben elvállalok mindenféle férfi és női FEHÉRNEMÜEKET mosásra és tisztításra, FÜGGÖNYÖKET fehér és crémre tisztításra férfi SELYEM KENDŐK tisztítását, mindenféle akármilyen régi NYAKKENDŐKET tisztításra elfogadok olyformán, hogy azok, teljesen új színezetet öltenek.

Mosódámban főgondot fordítok arra, hogy bármily természetü megrendelés rendkívül gyorsan eszközöltessek. Az árakra vonatkozólag elhatároztam, hogy ugyanolyan mérsékelten számítok, mint azt a fővárosban szokás.

A n. é. közönség beláthatja, hogy ha helyben ilyen berendezett müintézet létezik, nem szükséges ezentúl többé semmit sem a fővárosba küldeni, megkapható az nálam éppen olyan jó, szép és olcsó árszámításban, azonkívül megvan az a megbecsülhetetlen előnye, hogy sokkal gyorsabban kézbesíthetők.

Meg kell említenem, hogy mosódámban ártalmas szerek igénybe nem vétetnek. Felkérem tehát, szíveskedjek becses pártfogásában részesíteni, én viszont igyekezni fogok magamat arra érdemessé tenni.

Tisztelettel

ADLER JAKABNÉ.

Felvételi üzlet a Ker. Akadémia mellett. — Mosóda és lakás: Bárány-utca 2231.

COGNAC
CZUBA-DUROZIER & CIE
FRANCZIA COGNACGYÁR, PROMONTOR.
Mindenhol kapható.
Vezérügynökség: RUDA és BLOCHMANN, Budapest és Bécs.

Az „Alföldi takarékpénztár” Debreczenben.

A magyar takarékpénztárak központi jelzálogbankjával összeköttetésbe lépven, törlesztéses jelzálogkölcsonöket ad bármily összegben.

Ugy a kölcsön folyósítása, mint a átörlesztési részletek miúdig Debreczenben az „Alföldi takarékpénztár”-nál történik.

KÖHÖGÉS,
rekedtség és elnyálkásodásnál

a torok és légzési szervek

MINDEN ZAVARAINÁL

melegen ajánljuk

EGGER

kitünő hatású

mellpasztilláit.

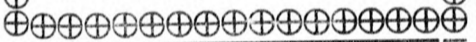
Kaphatók 25 és 50 kros eredeti dobozban, minden gyógyszerárban és nevezetesebb gyógy-fűszerüzletben.

Fő- és szétküldési raktár

EGGER A. és FIAI

Nador-gyógyszertára

BUDAPEST, Váci-körút 17.

Mivel a **rum és cognac** elárulásátával nem szándékozom tovább foglalkozni, addig, míg a készlet tart, igen **finom ó rum és cognac**

főüzletben gyári árban kapható

KOHN HENRIK

fűszer nagykereskedő

Debreczen, rózsá-tér 12.

Finom **petroleum** nagyban és kicsiben eladás.

N.-Hatvan-utca, **Koszorus** ház.

Üzlet teljes feloszlása miatt
hatóságilag engedélyezett

VÉGELADÁS

mélyen leszállított árak mellett

KISS LAJOS

női divat, vászon és rövidáru üzletében,
TISZA PALOTA.

Kezdett és kész női

KÉZI MUNKÁK

minden áron eladó, miután ezen czikkkel tovább nem foglalkozom.

Együttal ajánlok legfinomabb mosó és horgoló selymeket dus választékban

Schwarz M. L.

női és férfi divat

üzletében,

a főposta mellett.

Első debreczeni női kézimunka ipar.

NŐI KÉZIMUNKÁK,

rajzolva, megkezdve és montirozva, valamint

himzéshez való anyagok

legnagyobb választékban kapható

Steiner és Wittmann

DEBRECZEN, Főpiacz, főposta mellett.

Nyomatott Hoffmann és Tarsa könyvnyomdájában Debreczenben. Főpostával szemben

Előnyomda.

Rajzterem.